

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Quarto Idus Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

ob hanc causam viliosis conditionis habiti, crucifragio necati reperiuntur; quod & hodie apud barbaras nationes in usu esse dicitur.

Quarto Idus Septemb.

10.
Septem.

Tolentini in Piceno depositio S. Nicolai Confessoris Ordinis Eremitarum sancti Augustini.

Vide cap.
40. Apot.
spirit. fol.
207.

Tolentum Italiae oppidum est, à quo Tolentines populi dicti Plinio cap. 13. l. 13. Picenum verò, regio eiusdem Italiae est trans Apenninum montem, & ab ipso usque ad mare Adriaticum extensa, inter Aesim & Leustrum fluuios. hodie ab Ancona celeberrimo emporio, Marchia Anconitana appellatur, pluitque in ea lapides, qui strages illas indicabant futuras, quas Hannibal intulit Italiae, quando

Montes diffregit aceto.

De hoc Ordine Eremitarum diuersi diuersa, disputaturque acriter num à S. Augustino ut à primo institutore & parente originem traxerint. illis aientibus, alijs mordicùs negantibus. Ego quoniam Historici certant, & adhuc sub iudice lis est, eius diuitor non facile fuero: tantum adducam quae ab Azotio probabiliter valde scribuntur dum ait: Augustiniani Ordinem suum in B. Augustinum ut in primum institutorem & parentem, referre contendunt, testanturque Eremitas (quorum ille, secundum ipsos, caput extitit) seniente Wandalarum perfidia ac immanitate, & monasterijs per Africam partim igne exustis, partim ferro vastatis, in Italiam commigrasse, & in ea primùm, deinde verò in Gallia, Germania, Hispania & Anglia sparsim domicilia extruxisse, in quibus sanctè ac ritè usque ad Innocentij III. tempora vixere, &c. Alijs autem similis vero videtur, Eremitas ante Augustinum in Aegypto, Palaestina, Syria, Thebaide, Antonio, Hilarione, Macatio, Pachomio magistris ac ducibus esse institutos, nec forsitan B. Augustinum Eremitam fuisse, sed in Africa Eremitas salutaribus monitis, consilijs, doctrina & praecipis imbuisse. Sic enim S. Martinus Turonensis Episcopus in Gallia, Simplicianus

Strab. l. 5.
Tom. 5.
institur.
mora. l.
12. c. 23.

plicianus Mediolani, Basilius in Cappadocia, monachis viuendi formulam tradiderunt, & aliqua eorum Cœnobiaz, non parum auctoritate sua, prudentia, consilio & præsidio sustentarunt. Post Augustinum verò per Occidentem sparsi Eremitæ vixerunt, non vnum quidem in Ordinem redacti, nec vno nomine vocati, nec eodem vestitus genere vsi, nec eisdem constitutionibus adstricti, nec vni capiti subiecti. Guilielmi sanè Aquitanie olim Ducis & Pictauiensium Comitum ad Eremiticam vitam conuersi opera & imitatione, trans Alpes in Germania, Gallia, Illyrico & Hispania aliquot Eremitarum domicilia constituta fuisse perhibentur. Vnde & Guilielmitæ appellari cœperunt, & in Italia cuiusdam Joannis cognomento Boni Eremitæ, studio & pietate sunt etiam extracta & fundata nonnulla Cœnobiaz: ac tandem Alexander IV. omnes Eremitas diuersorum Ordinum per Occidentem dispersos (quorum alij Guilielmitæ, alij Fratres Joannis Boni, alij Fratres vulgo de pœnitentia Iesu Christi, alij alijs nominibus dicebantur) in vnum Ordinem coëgit & restrinxit, præcipiens omnibus, vt vnâ S. Augustini regulam profiterentur, & eodem nomine vocati, iisdemque constitutionibus deuincti, & eodem amictus genere vsi, vni totius Ordinis Priori generali parerent, qui anno 1256. primus creatus est Lanfrancus Septulanus Mediolanensis; tuncque erasis omnibus alijs Eremiticarum congregationum nominibus supra nominatis, vna illa dumtaxat appellatione vocari cœperunt, videlicet *Eremitæ S. Augustini*, eò quòd eius Regulam professi, amictum & cingulum quo nunc vtuntur, sibi delegerint. atque ita, vt B. Antoninus scriptum reliquit, vnus è multis, Eremitarum S. Augustini nomine, conflatus est Ordo. Hæc & plura Azorius; quem tamen non puto in ea esse sententia, quod velit S. Augustinum nigro eorum amictu & cingulo quandoque vsu fuisse, multò minus vt Eremitam in eremo & monte, nescio quibus, vixisse. Quæ omnia ad veritatis normam examinata, noster Laur. Landtmerer, in tractatu de Canonicis Monachis, prope diem in lucem dabit. nam *Veritas vincit*.

Quibusdã in locis reperiuntur nominati, *Gratiani*, seu *Religiosi de gratia*, eo quod per beneficiũ seu gratiam D. Virginis albam vestem retinuerint, quam subtùs gerunt, cum Benedictus II. eam quorundam precibus commotus, illis velle auferre. de quo consule Lanciottum.

l. 2. c. 5.
vit. S.
Aug.

Denique à supradiçto Joanne Bono, scribit Jacobus Bergomas,
S. Fran-

S. Franciscum, antequam Ordinem suum institueret, habitum Eremitarum S. Augustini accepisse, adeoque primò Augustinianum fuisse. Sed refutat eum Henricus Sedulius in Commentarijs ad vitam eiusdem sancti c. 2.

Pridie Idus Septemb.

Anderlaci in Brabantia S. Guidonis confessoris, qui post septennem & laboriosam peregrinationem, hic peste interiit; vbi sacræ eius reliquæ sub frequentia miraculorum visitantur.

Infirmi mundi elegit Deus vt confundat fortia; & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, vt ea quæ sunt destrueret. Fuit enim hic Guido opilio seu rusticanus pastor ouium, quod vitæ genus licet hominibus abiectum & contemptibile videatur, Deo tamen gratum & acceptum est: *Virtus enim Dei in nostra infirmitate perficitur*: nam Spiritus Sanctus tam potens est, vt inopes, ignorantes & miseros euehat ad summam scientiam, sanctitatem & gloriam. De quo ita S. Gregorius: Ecce Dauid, Amos, Daniele, Petrum, Paulum, Matthæum intueor, & Sanctus iste Spiritus qualis sit artifex, considerare volo; sed in ipsa mea consideratione deficio. Implet namque citharædū puerum, & psalmistam facit. Implet pastorem armentarium sycamoros vollicantem, & prophetam facit. Implet abstinentem puerem, & iudicem senum facit. Implet piscatorem, & prædicatorem facit. Implet persecutorem, & Doctorem gentium facit. Implet Publicanum, & Euangelistam facit. Oqualis est artifex iste Spiritus! nulla ad discendum mora agitur in omne quod voluerit. Mox enim vt tetigerit mentem, docet; solumque tetigisse, docuisse est: nam humanum animum subito vt illustrat, immutat, abnegat hoc repente quod erat, & habet repente quod non erat. Idem ille Spiritus Guidonē nostrū impleuit, & ex humili, simplice atq; idiota bubulco, nobilem, doctum ac gloriosum celestis vrbis fecit inquilinū. Et certè videtur singulari prouidentia hoc genus hominum

sibi

12.
Septem.
Vide cap.
59. Apot.
Spir. sal.
273.

1. Cor. c. 7

1. Cor. c.

12.

Homil.

30 in

Euang.